

ת"פ (חדרה) 3133-11-23 - מדינת ישראל נ' סאמר אגבאריה

ת"פ (חדרה) 3133-11-23 - מדינת ישראל נ' סאמר אגבאריהשלום חדרה

ת"פ (חדרה) 3133-11-23

מדינת ישראל

נגד

סאמר אגבאריה

בית משפט השלום בחדרה

[16.07.2025]

כב' סגנית הנשיאה, השופטת ליזי פרוינד

גזר דין

להלן גזר הדין כפי שעיקרו הוקרא לנאשם ולצדדים היום

גזר דין

הנאשם הורשע על פי הודאתו בכתב אישום מתוקן, בעבירת הלנה והעסקה בנסיבות מחמירות של תושב זר השוהה בישראל שלא כדיון, עבירה לפי סעיף 12ב3(א)(2) לחוק הכניסה לישראל, תשי"ב - 1952. שבועיים עובר ליום ה- 7.10.23, הלן הנאשם שני תושבי עזה שהיו בעלי אישורי שהייה במדינת ישראל רק בין השעות 7:00-19:00 וזאת בניגוד לאישורים בהם החזיקו.

כראיות לעונש הגישה ההגנה אסופת מסמכים ובהם אישור בדבר הגשת תלונה במשטרה אודות סחיטה באיומים, מכתב המלצה מחברת שפיר המלמד כי הנאשם מקפיד לנהל עסקיו כנדרש לרבות שלום עובדיו והציבור, הסכם עבודה עם חברת שפיר ודו"ח תגובות מהמת"ק בעניין רישיונות העסקת עובדים. כחלק מהסכמות הצדדים לאחר הודאת הנאשם, הופנה לשירות המבחן.

תסקיר שירות המבחן

נלמד כי מדובר באדם נורמטיבי ומתפקד בכל מישורי חייו, בעל מוסר עבודה, איש משפחה ובעל עורף משפחתי תומך, ללא דפוסי התנהגות עברייניים.

להערכת שירות המבחן, ההליך המשפטי מהווה עבור הנאשם גורם מרתיע.

ביחסו לעבירה התרשם שירות המבחן כי הנאשם הפיק לקחים, ער לחומרת מעשיו והמסוכנות העולה מהם ומביע חרטה עמוקה על מעורבותו בה. את תחושותיו ביחס לעבירה חווה ככישלון ושירות המבחן התרשם כי הוא מכיר בטעותו בכך שלא בדק את האישורים כראוי וביטא בוושה ואכזבה רבה על כך שהתייחס לכך בקלות דעת.

לדבריו, בשל העומס בעבודתו וניהול עשרות פועלים בו זמנית ומתוך חוסר תשומת לב, לא בדק כראוי את אישורי השהייה והניח שהאישור כולל גם לינה. הראציונל להעסקתם נבע מרצון להגן על המקום בעקבות איומים וסחיטה שחוזה מגורמים עבריינים שניסו לפגוע באתר ואף הוגשה תלונה במשטרה ביוני 2023. עוד הוסיף, כי בעת גביית עדות הפועלים במשטרה (לגבי אירוע הסחיטה), לא נאמר לו דבר לגבי בעייתיות באשרת השהייה שלהם ומכאן הניח ששהותם מתבצעת כשורה.

הציג בפני שירות המבחן מסמכים המעידים כי לוקח חלק בפרויקטים שיש בהם התקשרות עם משרדי ממשלה וגורמי ביטחון ובמידה ויורשע לא יוכל להמשיך לעשות כן, מה שיהווה פגיעה בפרנסתו.

הנאשם שולב בקבוצה טיפולית שיתף פעולה באופן מלא וכן וניכר כי הינו חווה חשש ואף חרדה מהאפשרות שהרשעה בתיק תפגע בפרנסתו.

שירות המבחן התרשם שההליך הפלילי מהווה עבורו גורם מרתיע ומציב גבול, אך צוין כי טיפול יסייע לו.

הומלץ לבטל את ההרשעה ולהטיל צו מבחן למשך 12 חודשים במסגרתו ימשיך בקבוצה הטיפולית וצו של"צ בהיקף של 300 שעות.

טיעוני הצדדים לעניין ההרשעה והעונש

המאשימה הדגישה את התנאים שנקבעו בהלכת כתב באשר לאי הרשעה ושלטענתה אינם מתקיימים במקרה דנא, כאשר סוג העבירה הפוגעת באינטרס הציבורי של מדינת ישראל ומהווה סיכון לאזרחיה, אינה מאפשרת להימנע מהרשעה.

המאשימה עמדה על הערכים המוגנים שנפגעו ממעשי הנאשם והדגישה הסיכון הפוטנציאלי ממי שנכנס בשערי המדינה מבלי שעבר את מסגרת גורמי הביטחון, כפי שנקבע לא אחת בפסיקה שאחת הדרכים להתמודד עם עבירות מסוג זה הינה על ידי הטלת עונש מרתיע ומוחשי לאלה המסייעים בכך דהיינו, מסיעים, מלינים ומעסיקים אשר חוטאים ומחטיאים כאחד.

לגישת המאשימה, מתחם העונש ההולם נע בין 9 חודשים ועד 24 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי וקנס. הודגש כי מדובר בהלנה של שני שוהים בלתי חוקיים, בניגוד לאישורי השהייה, ופרק הזמן בו הלין את השוהים.

עוד הפנתה לעפ"ג (מחוזי חיפה) 38304-01-24 מדינת ישראל נ' יזן עתמאן [נבו] (25.1.24), והתייחסות שבו לסוגיית הענישה הכלכלית ככזו שאמורה לייצר הרתעה מביצוע עבירות השהייה והדברים יפים קל וחומר לגבי המסיעים, מלינים ומעסיקים.

נוכח השעה, שעת מלחמה וכלל ההיבטים שנטענו, סבורה המאשימה שאין לקבל את המלצת שירות המבחן וביקשה להשית עונש ברף התחתון של המתחם, מאסר על תנאי, קנס בסך ₪ 10,000 והתחייבות.

ההגנה, הדגישה כי העבירה קדמה ל- 7.10.23, וביקש לטעון כי נסיבותיה מהוות נסיבה מקלה. נטען כי עובר לאירוע הוגשה על ידי הנאשם תלונה בגין סחיטה באיומים לפגיעה באתר כלי העבודה שלו, לכן נזקק להשאיר בלילה עובדים במקום. נטען כי הנאשם וידא עם משטרת ישראל האם אותה חריגה מהיתר שהות, בדמות הלנה של אותם עובדים, טעונה היתר נוסף מיוחד ולדבריו קצין המשטרה הוא זה שאמר לו להשאיר אותם בלילה.

עת עסקינן בנאשם נורמטיבי המכיר בחטאו מן הראוי, כך נטען, לאמץ המלצות תסקיר שירות המבחן ולהעניק להן משמעות ומשקל רב. זאת לצד גזרי הדין הנהוגים למועד הרלוונטי לביצוע העבירות כשעסקינן באדם שעתידי הכלכלי והאישי, כמו גם עתיד משפחתו, תלוי ועומד על הותרת ההרשעה על כנה או הימנעות ממנה.

נטען כי בנסיבות דנא בהן האחריות מצומצמת מתחם הענישה מתחיל ממאסר על תנאי ועד למספר חודשי מאסר שירוצו בעבודות שירות, מדובר בעבירה ללא תחום או יצירת רוח כספי אלא להיפך הוצאה נוספת שנאלץ הנאשם לספוג שעה שעל המדינה להעניק לו הגנה ולאפשר לו לנהל את משלח ידו בבטחה כדרכם של אנשים נורמטיביים. לעניין הנזק הקונקרטי הצפוי מההרשעה, ההגנה הציגה חוזי עבודה ואישורי העסקה של הנאשם בעשורים האחרונים, עוד בטרם השתלבותו כעצמאי בתחום הבנייה, בתחום החינוך וכשכיר במועצה המקומית. הודגש כי מדובר במעידה חד פעמית של מי שבמשך שנים ארוכות מעסיק מספר רב של פועלים בתחום הבניה, ללא כל מעידה שלילית. לאור האמור, ההגנה סבורה שיש להמנע מההרשעה, או לחילופין להסתפק במאסר בעבודות שירות לתקופה מצומצמת ביותר.

הנאשם בחר שלא להגיד דבר.

דיון והכרעה

דומה כי בימינו, ימי מלחמת "חרבות ברזל", מלחמה שנכפתה על מדינתנו ולא ידענו כמותה, אין צורך להכביר מילים אודות הערכים החברתיים המוגנים שנפגעו, ראש וראשון שמירה על בטחונה של מדינת ישראל, זכותה לקבוע את הבאים בשעריה ולהעבירם תחת מסננת של כוחות הביטחון והגנה על הציבור מפני ביצוע עבירות שלא אחת מתבצעות על ידי תושבי אזור שנכנסים לארץ באופן לא חוקי.

נתתי דעתי לכך שהעבירה בוצעה לפני פרוץ המלחמה, כאשר אילו היה זה לאחר מכן, היה בכך משום שיקול משמעותי לחומרא. עוד לא נעלמה מעיני העובדה כי לפועלים היו אישורי כניסה לארץ, כך שעברו תחת מסננת כלשהי ומעשה העבירה הנו בשל חריגה מתנאים אלה שמצאו הרשויות לקבוע.

כפי שנקבע והובהר לא אחת, יש לראות במלינים ובמעסיקים ככאלו שמהווים כר פורה לשוהים הבלתי חוקיים לנוע בארצנו ולהתנהל בה, בלעדיהם קשה היה לשוהים בארץ ללא היתר להשיג מטרם - תהא אשר תהא. כמו כן, לנאשם אין היכרות מוקדמת עם שני השוהים הבלתי חוקיים, תושבי עזה, ובנסיבות אלו הסכנה מתעצמת. לאור האמור, הפגיעה בערכים המוגנים הינה בינונית.

למעשי הנאשם קדם תכנון אשר אף אם נבע מתוך רצון להגן על האתר ואני נכונה להניח שכך, יש בו לחזק את ידיעת או למיצער עצימת עיני הנאשם לאיסור שבמעשה.

הנאשם, כמי ששנים עוסק בתחום הבנייה ובבעלותו שתי חברות בענף מכיר את הצורך בבדיקת אישורים ואת החובה המוטלת עליו לפעול כנדרש, כפי שאף עשה במקרים אחרים, כנלמד מן המסמכים שהוגשו לעניין העונש. חלקו של הנאשם בלעדי והנזק שצפוי היה להגרם מביצוע העבירה משתרע מעבר לסיכון הבטחוני הברור, כדי התפיסה כי ניתן לזלזל בתנאי האישורים ומגבלותיהם בהתעלם מהחלטת המדינה, בהנתן מי שילינו ויעסיקו גם מי שנאסר עליו להישאר בארץ.

על מדיניות הענישה הנוהגת, ניתן ללמוד מסקירת הפסיקה כפי שתובא לעיל בדוגמאות ספורות מיני רבות, בגין עבירות שבוצעו עובר ליום 7.10.23:

ת"פ (שלום ב"ש) 64151-05-23 מדינת ישראל נ' אבו מוסא [נבו, 2.2.2025] - נאשם הורשע על פי הודאתו בכתב אישום מתוקן בהלנת והעסקת תושב זר בנסיבות מחמירות. הנאשם בעלים של בית קפה ובמהלך 3 ימים, עד ליום 31.5.22, העסיק שני תושבים זרים, שעמם אין לו היכרות מוקדמת וכשהם ללא אישור כניסה או שהייה כדן. תסקיר שירות המבחן העלה כי הנאשם, צעיר ואב לילדה, הנו נורמיטיבי המליץ על הטלת עבודות שירות. נקבע מתחם עונש שנה בין 4-14 חודשי מאסר בפועל, לצד ענישה נלווית. במהלך הזמן שחלף לא ביצע עבירות נוספות ובית המשפט הטיל עליו 5 חודשי מאסר בפועל לריצוי בדרך של עבודות שירות, מאסר מותנה, קנס כספי בסך 5,000 ₪ והתחייבות כספית.

ת"פ (שלום נצרת) 70926-01-24 מדינת ישראל נ' חג'אג'רה (נבו, 12.9.24) - הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירת הלנה והעסקה של תושב זר בנסיבות מחמירות. במשך שבעה חודשים ועד לתאריך 24.1.2024 הלין הנאשם והעסיק תושב זר בחוות הסוסים שלו תמורת סכום של 7,000 ₪ בחודש, וזאת לאחר שתוקף השהייה שלו בוטל ביום 15.10.23, כשבוע לאחר פרוץ המלחמה. נקבע מתחם עונש הולם שנה בין 6-20 חודשי מאסר בפועל, לצד מתחם קנס שינוע בין 10,000-25,000 ₪ ונגזרו על הנאשם 9 חודשי מאסר בפועל, קנס בסך 10,000 ₪, 4 חודשי מאסר מותנה והתחייבות בגובה 5,000 ₪. ערעור שהוגש על גזר הדין קבע שהנאשם יישא את עונשו בעבודות שירות ולא מאחורי סורג ובריח והקנס יוחמר ל-15,000 ₪.

ת"פ (שלום נצרת) 7581-11-23 מדינת ישראל נ' אבו דריס (19.9.24) - ביום 30.10.23 נתפס שב"ח בבית העסק שבבעלות הנאשם לאחר שהלין והעסיק אותו במשך חודש עובר למעצרו (החל לפני תחילת המלחמה ונמשך לאחריה). נקבע שהעונש ההולם נע בין 7 חודשי מאסר הניתנים לנשיאה בעבודות שירות לבין 18 חודשי מאסר בפועל, לצד ענישה נלווית. נגזרו עליו 8 חודשי עבודות שירות, 6 חודשי מאסר על תנאי, קנס בגובה 8,000 ₪ והתחייבות בגובה 10,000 ₪.

אציין כי הפסיקה שהוגשה על ידי המאשימה עסקה כולה במקרים שבוצעו בתקופת המלחמה ולכן אינה רלוונטית דיה לענייננו.

בהתחשב באמור ובמכלול השיקולים המנויים בסעיף 40 ג(א) וסעיף ט 40 לחוק העונשין, ותוך מתן משקל למועד ביצוע העבירה עובר ליום 7.10.23 ועובר לתיקון מס' 38 לחוק ולעובדה כי עסקין בהלנת והעסקת מי שהחזיקו בהיתר כניסה לארץ לשעות מוגבלות, מצאתי לקבוע את מתחם העונש כנע בין 2 ל-9 חודשי מאסר, שיכול וירוצו בדרך של עבודות שירות, מאסר על תנאי וקנס. שאלת ההרשעה

אין ספק כי משמעותה של הרשעה במקרה זה, במיוחד לאור השלכתה האפשרית על עיסוקו של הנאשם, תהווה הכבדה ממשית עבורו בפן הכלכלי והמקצועי.

יחד עם זאת לא מצאתי כי יש מקום להימנע מהרשעתו ואנמק; כלל יסוד הוא כי הליך משפטי של מי שנקבע כי ביצע עבירה פלילית, יסתיים בהרשעה. בית המשפט העליון שב ופסק, אף בשנים האחרונות, כי ההלכה שנקבעה בע"פ 2083/96 תמר כתב נ' מדינת ישראל שרירה וקיימת וכי על מנת להימנע מהרשעתו של נאשם עליו להוכיח כי מתקיימים שני תנאים מצטברים - האחד, שהרשעתו צפויה לפגוע פגיעה חמורה בשיקומו והשני כי סוג העבירה על רקע נסיבות המקרה מאפשר לוותר על הרשעה מבלי לפגוע באופן מהותי ביתר שיקולי הענישה.

הרשעה פלילית אינה ניצבת כאלמנט משפטי גרידא, היא טומנת בחובה אמירה ערכית היוצאת מבית המשפט בדבר המעשה בגינו הועמד הנאשם לדין. ויפים לעניין זה הדברים שנאמרו בע"פ 5102/03 מדינת ישראל נ' דני קליין לפיהם יש לשקול במבט רחב את השפעת אי ההרשעה על המסר החברתי שהיבט זה טומן בחובו בנסיבות העניין הספציפי. בהקשר זה אל ענייננו, לא ניתן להתעלם מהימים הקשים העוברים על מדינת ישראל, ולבכר את זכותה לקבוע את הבאים בשעריה. יפים וטובים הדברים שנאמרו על ידי בית המשפט בעניין יזן עתמאן הנ"ל לפיהם מדינה חפצת-חיים חייבת להגן על אזרחיה מפני תופעת השוהים הבלתי חוקיים גם באמצעות ענישה מרתיעה ואיננה יכולה להתייחס כעניין של מה בכך לתופעה זו הפוגעת בעצם ריבונות וחותרות תחת שלומם וביטחונם של אזרחיה. על כן, ומבלי שנעלמו מעיני כאמור, נסיבותיו של הנאשם ונסיבות המקרה ומועד ביצוע העבירות, עבירות לפי חוק הכניסה לישראל מחויבות לשיטתי באמירה הערכית הנלווית להרשעה. על כן, מצאתי גם שלא ניתן לאמץ המלצת שירות המבחן, אשר נטועה בפן השיקומי אולם חובת בית המשפט ליתן דעתו "לשיקולים כוללים של ההליך הפלילי וביניהם לעניינים ששירות המבחן אינו מופקד עליהם" (ע"פ 2669/00 מדינת ישראל נ' פלוני). בהנתן כלל האמור, ראוי לגזור דינו של הנאשם בתחתית המתחם. נתוני חייבים, הוא נעדר הרשעות קודמות, הודה והביע חרטה כנה בכל הזדמנות ואף שיתף פעולה כפי שהתבקש עם שירות המבחן. לכך אף נלוו קיומם של אישורי כניסה ושהיה בישראל - חלקיים, ונסיבות האיום תחתיו פעל כפי שפעל, מבלי להקל בכך ראש. סוף דבר

לאחר ששקלתי כל האמור וכל שהובא בפניי, אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

1. 60 ימי מאסר שירוצו בדרך של עבודות שירות בהתאם לחוות דעת הממונה, הנאשם יתייצב לריצוי עונשו ביום 19.11.25 ביחידת ברקאי שלוחת צפון, בשעה 08:00 בבוקר.
 2. מטילה על הנאשם 9 חודשי מאסר וזאת על תנאי היה ובתוך 3 שנים מהיום יעבור שוב כל עבירה לפי חוק הכניסה לישראל.
 3. הנאשם ישלם קנס בסך של 8,000 ₪ או 60 ימי מאסר תמורתו וזאת בתוך 90 ימים מהיום. זכות ערעור כחוק.
- ניתנה היום, 16 יולי 2025, בהעדר הצדדים.